

НЕКИ ОД УЗРОКА ДУГОГ ТРАЈАЊА ПОСТУПКА КОЈЕ ЈЕ СКРИВИО ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА

Одговорност због дугог трајања поступка коју је проузроковао подносилац захтева својим поступањем у виду подношења неуредне тужбе и предлагања одлагања рочишта ради мирног решења спора, а затим одустајања од тих предлога, сноси подносилац захтева а не суд, који није имао дугих периода неактивности.

Из образложења:

"Решењем Вишег суда одбијен је захтев предлагача којим је тражио да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Основног суда.

Према стању у списима предмета предлагач је поднео Вишем суду захтев за заштиту права на суђење у разумном року. У захтеву је навео да му је пред Основним судом повређено право на суђење у разумном року. Предмет тужбеног захтева се односи на утврђење удела у заједничкој имовини стеченој у току трајања брака. Тужба је поднета дана 24.5.2013. године и према наводима предлагача, првостепени суд није поступао хитно и у законским роковима прописаним Законом о парничном поступку. Првостепени суд није поступао на начин на који је у обавези с обзиром на то да је предлагач материјално и стамбено угрожен јер из непокретности – куће у којој је са туженим живела, иселила се због његовог насилничког понашања а чијој је адаптацији допринела средствима које у спору потражује.

Виши суд је утврдио да је захтев предлагача неоснован, јер је на основу стања у списима утврдио да је на дужину до сада вођеног поступка утицала и сама тужиља-предлагач у овом поступку будући да је тужба неуредна и да је њена жалба на решење којим је тужба у једном делу одбачена (због тога што није поступила по налогу суда и тужбени захтев определила у складу са прописима материјалног и процесног права), одбијена од стране Вишег суда као неоснована. На дужину поступка је утицало и то што је сама тужиља предлагала да суд одлаже, односно заказује рочишта за покушај мирног решења спора од ког предлога је затим на рочишту за мирење одустајала. Виши суд је закључио да није било дужих периода у којима Основни суд није предузимао никакве радње у поступку по тужби тужиље, па имајући у виду ту чињеницу као и сложеност предметног тековинског спора, закључио је да у конкретном случају није дошло до повреде права на суђење у разумном року због чега је и захтев предлагача одбио у целини као неоснован.

На основу наведених чињеница правилно је закључио Виши суд да је трајању поступка у периоду од подношења тужбе па до дана када је заказано рочиште за главну расправу, допринео искључиво предлагач због неуредне тужбе и непоступања по налогу суда да у одређеном року исправи и допуни тужбу. Имајући у виду датум када је тужба суду поднета и радње које су до подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року предузете од стране суда пред којим се води поступак, те имајући у виду целокупни протек времена од подношења тужбе до дана подношења овог захтева и Врховни касациони суд закључује да за сада није дошло до повреде права на суђење у разумном року предлагачу у поступку који се води пред Основним судом због чега је и одбијена жалба као неоснована".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж г 71/2014 од 18.09.2014. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)